

LJUSTEKNIKENS GRUNDER

DEL TIO

Innehåll: 10.1 Inledning till delarna tio, elva och tolv. ANDRAJAGET: 10.2 Allmänt om andrajaget. 10.3 Andrajaget lever i medvetenheten. 10.4 Andrajagets syn på verkligheten och livet. 10.5 Andrajagets vilja. 10.6 Andrajag ger sig icke till känna. 10.7 Andrajagens arbete. 10.8 Först andrajaget äger kunskap. 10.9 Esoteriken är andrajagens kunskap. 10.10 När förstajaget upptäcker andrajaget. 10.11 Insikter på vägen. ESSENTIALJAGET: 10.12 Kollektivism. 10.13 Kollektivväsen. 10.14 Enheten. 10.15 Essentialhöljet. 10.16 Essentialmedvetenheten. 10.17 Intuition. 10.18 Kärlek. 10.19 Förståelse. 10.20 Kontakten med essentialmedvetenheten. 10.21 Förvärvet av essentialmedvetenhet. 10.22 Övergången till andratriaden. 10.23 Essentialjaget. 10.24 Essentialjaget lever i medvetenhetsaspekten. 10.25 Först essentialjaget kan bli verklig psykolog. 10.26 Visdomslinjen och kärlekslinjen. FÖRSTAJAGET SÅSOM PROBLEM: 10.27 Förstajaget är problemet. 10.28 Förstajaget är hinder för andrajaget. 10.29 Förstajagets splittring. 10.30 Förstajaget är okunnighetsjaget. 10.31 Icke-identifikation med förstajaget. 10.32 Förstajaget skall bli redskap åt andrajaget. 10.33 Insikter till förstajagets hjälp.

10.1 Inledning till delarna tio, elva och tolv

¹Föreliggande del tio och de två följande delarna elva och tolv avslutar *Ljusteknikens grunder*. Dessa tre delar behandlar andrajaget och i synnerhet essentialjaget. Del tio lämnar grundläggande fakta om andrajaget och essentialjaget samt dryftar förstajaget såsom problem för människomonaden. Del elva fördjupar studiet genom att sätta in essentialjagens kollektiv i planetariska och solsystemiska sammanhang; därtill lämnar den nödvändigt teoretiskt underlag till förståelsen av de övningar som utföres i det praktiska studiet *Ljusteknik*, del två. Del tolv behandlar essentialmedvetenhetens och essentialviljans manifestation i samhällliga former: den goda staten.

ANDRAJAGET

10.2 Allmänt om andrajaget

¹Andrajaget är monaden centrad i någon av andratriadens tre enheter, det vill säga, mentalatomen (47:1), essentialatomen (46:1) eller superessentialmolekylen (45:4), och följaktligen självaktiv, självmedveten och gruppmedveten i det slag av medvetenhet – kausal, essential eller superessential – som svarar mot denna enhet. Andratriadens tre huvudslag av medvetenhet är knutna till denna triads tre enheter.

²Centrad i andratriadens mentalatom (47:1), kan monaden studera objektiva företeelserna i lägre världar. Centrad i essentialatomen (46:1), kan den studera medvetenhetsinnehållet hos alla de lägre världarna. Centrad i superessentialmolekylen (45:4), som utom sin speciella förmåga möjliggör en syntes av mentala och essentiala subjektiva och objektiva medvetenheter, är monaden suverän i världarna 46–49. I varje högre molekylarslag (45:7, 45:6, 45:5 etc.) blir viljeenergin allt mäktigare.

³Andratriadens tre medvetenheter utgör i själva verket en enhetlig medvetenhet, emedan det högre innefattar det lägre. Det lägre mottar energier från det högre, och i den mån monaden, när den är självmedveten i kausalhöljet, med mottagna energier aktiverar essentialatomen, kan den uppfatta essentiala ideer och utveckla essentialintuitionen.

⁴Femte naturriket är det rike, vari monaden blir själv- och gruppmedveten i hela andratriaden, blir ett andrajag; samtidigt det rike, vari de ingående monadkollektiven förvärvar den fundamentala kapacitet som möjliggör kosmisk medvetenhetsexpansion, förvärvar insikt om

sin uppgift i manifestationsprocessen och förutsättning för medvetet tillgodogörande av dynamiska universalenergin.

⁵Frånsett lägsta slag av kausalmedvetenhet (47:3) är andrajagets medvetenhet samtidigt individual- och kollektivmedvetenhet. Att även högre kausalmedvetenhet är kollektivmedvetenhet, beror på att förbindelsen mellan kausalhöljets enhets- (47:2) och viljemedvetenheter (47:1) aktualiseras av energier från andratriaden.

⁶Andrajagen är kollektivjag. Tack vare universella kollektivmedvetenheten ingår alla lägre slag av medvetenhet i högre. Detta betyder att andrajagen är delägare i sina lägre världars kollektivmedvetenhet.

⁷Att andrajaget är ett kollektivjag betyder även att andrajaget kan ingå i vilken grupp som helst med gemensamhetsmedvetenhet inom den medvetenhetsvärld andrajaget uppnått och samtliga lägre världar. Planetkedjans (sjuklotets) samtliga världar, 46–49, står till essentialjagets förfogande. Men eftersom arbetet med de olika manifestationsprocesserna sköts av grupper med fördelade uppgifter, tillhör essentialjaget alltid en grupp, som inom gemensamma världsmedvetenheten bildar ett kollektivväsen. Dessutom tillhör essentialjaget alltid ett av de sju departementen. Det finns sålunda många kollektivväsen inom essentialvärlden, ehuru alla essentialjag är ett och dessutom ett med alla monadmedvetenheter i samtliga lägre världar. Det finns ingen gräns nedåt för kollektivmedvetenheten.

⁸Andratriadens tre medvetenheter kallas även ”intelligens”, ”kärlek–visdom” och ”vilja”. I sin högsta potens innebär ”intelligens” (47:1) suverän förståelse för alla objektiva, materiella företeelser inom mänskliga världarna. ”Kärlek–visdom” (46:1) är enhetsmedvetenhet, gemensamhetsmedvetenhet med förståelse för alla slag av medvetenhet inom världarna 46–49. ”Vilja” (45:4) är en syntes av samtliga energier och medvetenheter inom världarna 46–49 och allmakt inom dessa världar.

⁹Att intelligens, kärlek–visdom, det vill säga enhet, och vilja är uppfattbara i de lägsta världarna, beror på att det finns mentalatomer, essentialatomer och superessentialatomer även i lägsta materien, i fysiska atomer.

¹⁰Det finns en viss analogi mellan det fysiska och det kausala, en analogi som uttrycks främst i materieaspekten; en analogi i medvetenhetsaspekten mellan det emotionala och det essentiala; en analogi i viljeaspekten mellan det mentala och det superessentiala. Samtidigt finns direkta relationer mellan det superessentiala och det fysiska, liksom mellan det kausala och det mentala. Det är i det fysiska, som energin måste finna sitt utlopp.

¹¹Det är först hos andrajaget verklighetens tre aspekter kommer till sin rätt: kausaljagets objektiva medvetenhet i de tre lägsta atomvärldarna (47–49); essentialjagets kollektivmedvetenhet (dess förmåga av identifikation med medvetenheten hos alla väsen i lägre världarna); superessentialjagets fulla suveränitet i såväl förstajagets som andrajagets världar. Därav framgår att det är andrajaget, som har kunskap om verkligheten. Förstajaget är, frånsett dess fysiska objektiva medvetenhet, hänvisad till att leva i emotionalvärldens illusivitet och mentalvärldens fiktivitet.

¹²Monaderna kan inte såsom förstajag förvärva andrajagets medvetenhet. Men monaden kan bli ett andrajag och är då inte längre i människoriket. Därtill behövs ingen ”frälsare”, utan mänskligheten måste ”frälsa sig själv” genom att själv aktivera sin medvetenhet och förvärva högre slag av medvetenhet, vilket före kultur- eller mystikerstadiet i stort sett sker automatiskt.

¹³Därför är det deras uppgift, som är äldre bröder än övriga mänskligheten och således kommit före de andra i sin medvetenhetsutveckling, att hjälpa dem på lägre stadier att inhämta försprånget. Förfelarna denna sin uppgift, kan de inte påräkna att själva få hjälp med övergången från fjärde till femte naturriket. De på högre nivåer har att hjälpa dem på lägre i stället för att som hittills utnyttja dem. Självfallet är detta en frivillighetens sak och inte något de på lägre nivåer kan anse som sin rätt att kräva av dem på högre.

¹⁴Gnostikerna kallade tredjejaget ”fadern”, andrajaget ”sonen” och förstajaget ”modern”. Det

är på modern det kommer an att ”föda sonen”. Det är såsom förstajag monaden måste förvärva alla de egenskaper och förmågor den behöver för att bli ett kausaljag. Och detta gör den i fysiska världen. När ”sonen”, kausaljaget, är född, har modern fullgjort sin uppgift. Men icke förr. När monaden gjort vad den kan, får den behövlig hjälp: kunskap och hjälp av Augoeides. Vad mera hjälp den behöver får den av en lärare i planethierarkin.

10.3 Andrajaget lever i medvetenheten

¹Andrajaget lever helt i sina olika slag av medvetenhet: kausal-, essential- eller superessentialmedvetenheten. Eftersom lägre slag av medvetenhet ingår i högre, behöver denna monad icke sin förstatriad. Men i regel bibehåller jaget förstatriaden för att lättare kunna forma höljen i mänskliga världarna, ifall monaden förlagt sitt arbete till dessa världar med deras fyra naturriken. Det finns många uppgifter att välja emellan.

²Den som lever i materiaspekten, den för vilken materiella formen är det enda väsentliga, är aldrig trygg. Ty formen riskerar alltid att angripas av otal fiender. Men den som lever i medvetenhetsaspekten, är oangriplig.

10.4 Andrajagets syn på verkligheten och livet

¹Andrajaget är ett kollektivjag. Detta faktum har en allt avgörande betydelse för andrajagets livs- och verklighetsuppfattning. Det betyder bland annat att andrajaget insett allt livs enhet, att det uppgått i enheten, att det lever för att hjälpa alla, som strävar efter enheten, att uppnå enheten, på alla utvecklingsstadier befrämjar medvetenhetsutvecklingen, vars mål är enheten. Som alla kollektivjag i allt högre världar söker det dessutom självt alltmer utvecklas för att kunna tjäna bättre, tjäna såväl högre som lägre jag. Motivet är tjänandet av utvecklingen, eftersom utveckling är livets mening: alla ska nå högsta kosmiska riket. Det är genom tjänande, som alla för utvecklingen erforderliga egenskaper och förmågor bäst och snabbast utvecklas.

²Alla i högre riken har det fundamentala gemensamt. Att uppfattningarna av de tre verklighetsaspekterna, sådana de yttrar sig i högre dimensioner, måste vara olika, är en helt annan sak. Vars och ens egenart gör sig gällande i individuell behandling av givna problem. Åsikterna rörande lämpligheten av åtgärder ifråga om för alla giltiga allmänna företeelser (t.ex. rörande mänskligheten) kan avvika sinsemellan och diskuteras, tills enighet nås.

³Andrajagets syn på jaget skiljer sig i grunden från förstajagets. Andrajaget betraktar nämligen monaden–uratomen såsom det urjag den är, såsom ett potentiellt högsta kosmiskt jag och ser allting ”uppifrån”, under det att förstajaget ser allting ”nedifrån”, från mineralriket och evolutionsprocessen. Andrajaget och högre jag ser på expansionsprocessen: jaget såsom återvändande till sitt urhem – högsta kosmiska värld – såsom delägare i kosmiska totalmedvetenheten. Man ser på potentialiteten och icke aktualiteten. Monaden såsom förstajag är alltså ett potentiellt andrajag, ett potentiellt tredjejag etc. Själva tidsuppfattningen är en helt annan, vidgas för varje högre värld, tills i högsta riket allting blir ett evigt nu, alla manifestationsprocesser infaller i nuet, eftersom i den stora kosmiska planen vid kosmos’ tillkomst alla processerna, allt som skall förverkligas, ses från början till slutet.

⁴För andrajaget finns ingen auktoritet, som det ”tror på”. Det kan använda högre jags större verklighetskunskap såsom ”arbetshypoteser” men godtar ingenting, som det ej självt förstår genom egen upplevelse och bearbetning av egna erfarenheter.

10.5 Andrajagets vilja

¹Samtliga inkarnationshöljen utom kausala triadhöljet är robotar, påverkade av energier både inifrån, från högre höljen, och hos de flesta framför allt utifrån. Mentalhöljet påverkas av mentala vibrationer, emotionalhöljet av emotionalvärldens (vilket betyder andra människors) vibrationer, eterhöljet och organismen av alla slags atomenergier. Först när individen blivit andrajag (essentialjag), kan han göra sig oberoende av andra slag av energier än han själv bestämmer. De

flesta människor är slavar under sina robotar, vilket betyder att ”människan saknar fri vilja”, ett esoteriskt uttryck, som okunnigheten fått tag på och naturligtvis som alltid oundvikligen idiotiserat. Jaget är icke fritt, så länge det behärskas av höljena. Det är esoterikern förbehållet att inse förstajagets oerhörda begränsning och var gränsen går för möjlig förståelse (genom kontakt med kausala och essentiala världarna via centra i kausalhöljet).

²”Sjukdomar” kan förekomma i vilket som helst av inkarnationshöljerna (utom triadhöljet) hos alla, även kausaljag. Först essentialjag kan icke angripas av sjukdomar. Hos dem avföres förbrukade celler automatiskt ur organismen och fungerar alla organen perfekt.

10.6 Andrajag ger sig icke till känna

¹Andrajag ger sig icke till känna. De låter icke ens indirekt veta sin verkliga status. Ifall man kan se på ett helgon att det är ett helgon, så är det intet helgon. Ett helgon är något helt annat än vad folk tror sig kunna spåra i yttre åthävor. Ett helgons mest utmärkande drag är dess väsens frihet, enkelhet, omedelbarhet och glädjeutstrålning utan högtidliga dystra miner inför all världens syndfullhet. Vi är alla på väg, och även om vägen är olika lång, så når vi alla målet. Detta är livstillit och glädjekällan.

²Även om andrajag ibland inkarnerar för att lättare kunna arbeta med sina lärjungar, förblir de oåtkomliga för nyfikenheten och framträder aldrig inför offentligheten. De som så gör är inga andrajag utan bedragare. Först i samband med planethierarkins återframträdande blir det möjligt för enskilda andrajag att framträda. Icke ens lärjungar vittnar om sitt lärjungaskap. Det är meningslöst, innan mänskligheten i överväldigande majoritet godtagit hylozoiken såsom enda förnuftiga arbetshypotes och alltså har någon möjlighet att förstå dem i högre riken.

10.7 Andrajagens arbete

¹Alla i högre riken är experter inom något visst kunskapsområde, och dessa tillhandahåller givetvis sitt vetande för dem i samma rike inom såväl planethierarkin som devahierarkin. Ett 45-jag har således möjlighet att omedelbart erhålla kunskap om allt han vill ifråga om företeelser i lägre världar, varmed han besparas onödigt arbete.

²Med förvärv av kunskap om verkligheten ter sig livsuppgiften såsom en ”oändlig” utveckling av medvetenheten i 44 allt högre världar. Med varje högre atomvärld följer ny dimension, ny tidsuppfattning, nya slag av medvetenhet och nya slag av energi. Att förvärva allt detta ter sig för högre jag lika svårt som för ett emotionaljag att bli ett mentaljag och för ett mentaljag att bli ett kausaljag. Fordringarna för ökad kapacitet i alla avseenden växer i enorm skala.

³Andrajaget är en förmedlare av energier från högre riken till de fyra lägsta naturrikerna. Detta förutsätter kännedom om Lagen och utvecklingsprocesserna, så att distributionen göres på rätt sätt.

⁴Andrajagen väljer själva sitt verksamhetsområde, mycket beroende på sitt väsentligaste intresse såsom förstajag, till exempel inom mineral-, växt-, djur- eller människoriket. Alla monader i alla lägre riken behöver hjälp med sin medvetenhetsutveckling. Ju mer förtrogen man är med ett visst naturrike, desto större förutsättningar har man att hjälpa monaderna i detta att nå högre existensform.

⁵Mänskligheten har sig själv ovetande gjort mycket för denna utveckling genom bearbetning av mineral och metaller, växt- och djurförädling. Den väsentliga hjälpen får dessa monader av dem som lärt sig tekniska förfaringsättet att överföra monaderna till högre rike genom att ”spränga” deras lägsta gruppsjälshölje eller att hjälpa högsta djurarts individer att kausalisera. Detta blir en uppgift för människorna i framtiden, när de lärt sig samarbeta med planethierarkin.

⁶Andrajagen har sannerligen tillräckligt med arbetsuppgifter. Andrajagen intresserar sig för förstajagens problem endast för att kunna hjälpa mänskligheten.

10.8 Först andrajaget äger kunskap

¹Det är först såsom andrajag individen kan förvärva kunskap om verkligheten. Då kan han själv konstatera fakta i de fem lägsta atomvärldarna (45–49) och dessutom erhålla vetskap om högre riken, förmedlad genom planetregeringen, vilken har egen erfarenhet av de tre lägsta kosmiska rikena (29–35, 36–42, 43–49) och möjlighet till direkt eller indirekt kontakt med övriga fyra högre riken (1–7, 8–14, 15–21, 22–28). De högsta kosmiska jagen (1–7) övertygar sig om att inga misstag begås inom den kosmiska organisationen, att alla vet vad de behöver veta och kan fullgöra sina funktioner.

²Allt skeende är samtidigt treenigt: materia, medvetenhet, rörelse. Materieaspekten kan konstateras av kausaljag, som kan objektivt studera materieenergierna, dessas orsak och verkan i människans världar. Lägre jags konstateranden är principiellt otillförlitliga, de må sedan verka hur övertygande som helst. Verklig kunskap kan finnas endast hos andrajag.

³Kunskapen är summan av framlagda fakta. Kausaljaget behärskar dessa och på ett suveränt sätt. Just suveräniteten medför att kausaljaget icke alltid skiljer mellan kausala kunskapen och den intuition som förmedlar den nya kunskapen, de nya ideerna från essentialmedvetenheten. Detta har vållat åtskilliga missförstånd ifråga om kausal och essential intuition, två helt olika förmågor. Ju mer kunskap vi får från hierarkin, desto mer visar det sig att de gamla esoteriska betraktelsesätten är alltför primitiva på ett ofta missvisande sätt. Icke minst därför är skenbart ohjälpliga tendensen att dogmatisera totalt förfelad. Framställningssättet (mentala utformningen av kunskapssystemet) ändras oavbrutet, visserligen ofrånkomligt på grund av den steg för steg begreppsmässigt arbetande mentalmedvetenheten. När en gång mänskligheten i stället för begreppstänkande kan arbeta med idétänkande, behöver den inga system.

⁴Vid bedömning av människor (analys är icke kritik) finns det mycket att taga hänsyn till, som endast andrajaget kan fastställa: utvecklingsstadiet, horoskopet, departementen i höljena, extravert (1–3–5–7-typen) eller introvert (2–4–6-typen), vartill kommer fysiska inflytanden, vilkas fulla betydelse i främjande eller hämmande avseenden för individen icke kunnat uppskattas: ras, nation, klass, släkt, familj, med egenheter, fördomar, traditioner. Av betydelse är allmänna tidsandan.

⁵Alla förstajag har olika verklighetsuppfattning, och alla andrajag har en enda och för dem alla gemensam.

⁶Det bör en gång för alla hävdas att mänskliga förnuftet icke kan lösa några verklighetsproblem. I den mån dylika lösta förekommer i exoteriska vetandet, har de erhållits antingen från någon i kontakt med idévärlden eller direkt från planethierarkin.

⁷Vill man drastiskt uttrycka saken, kan man säga att vi människor är hjälplöst desorienterade livsidioter, tills vi förvärvat kausal kunskap och befriat oss från beroendet av emotionala illusionerna och mentala fiktionerna.

10.9 Esoteriken är andrajagens kunskap

¹På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium är esoteriken andrajagens kunskap. Mycket av det självklara borde annars höra till förstajagens nivåer. Vore mänskligheten icke så livsokunnig, skulle andrajagen icke behöva syssla med sådant, för vilket de är överkvalificerade, utan på helt annat sätt kunna använda sina möjligheter. Esoteriska lärare får ännu syssla med sådant som en vanlig skolmästare borde kunna bibringa människorna.

²Alla tänkande förstajag gör sig sin egen livsåskådning med det kunskapsmaterial de förfogar över. Icke förrän de inser att rätta kunskapen endast kan vara en enda, börjar de på allvar söka denna kunskap, som är gemensam för alla i femte naturriket och högre riken.

³Vad som av denna kunskap meddelas i Laurencys skrifter rör uteslutande förstajagets möjligheter till begriplig världs- och livsåskådning såsom underlag för påbyggnad. Det lärjungarna till planethierarkin erhåller av vetande för förvärv av andrajagets livssyn är något annat och kan de icke förstå utan att först bemästra förstajagets riktiga livsuppfattning.

⁴Människans uppfattning av det hon får lära sig i teoretiska esoteriken (t.ex. om hur monaden i sin atomkedja når högre riken och därunder identifierar sig med allt större kollektivs medvetenhet) består väl närmast i vad man skulle kunna kalla en vision. Förstå kan vi endast i den mån vi förvärvar förmåga att såsom allt högre jag uppleva dessa verkligheter och deltaga i hithörande manifestationsprocesser.

⁵Esoteriken vill ge människorna en riktig uppfattning av verkligheten, visa människan vägen att nå högre och visa henne vad som fordras för att bli lärjunge till planethierarkin, ty det är endast såsom lärjunge människan kan bli ett kausaljag, ett andrajag.

⁶Esoterikens problem hör till andrajaget (åtminstone kausalmedvetenheten, platoniska idévärlden). Därför kan endast de som erhållit kontakt med idévärlden, förut invigda, förstå problemen. Förstajaget kan ej förstå dessa problem. Förstajaget kan icke lösa sina världars verklighetsproblem, kan icke förvärva exakt verklighetsuppfattning ens i sina världar. Det saknar förutsättningarna att ställa problemen rätt, inse sin egen oerhörda begränsning. Det sagda innebär, bland annat, att varje försök till spekulering med numera offentliggjorda esoteriska fakta och ideer är absolut förfelat och att ockultisternas hypoteser och teorier är felaktiga, missvisande och idiotiserande. Endast fakta och ideer direkt från planethierarkin bör därför godtagas av dem som icke av sig själva kan avgöra saken. Ockultisternas uppgifter är endast förfelade gissningar, ifall de icke (som tyvärr blir allt vanligare) är beräknade att förvilla och desorientera. De svarta tar noga vara på alla chanser, och numera offentliggjorda esoteriken har öppnat ett nytt och tacksamt fält för deras verksamhet.

10.10 När förstajaget upptäcker andrajaget

¹På lägre utvecklingsstadierna är innehållet i det lägre mentala (47:6,7) och i det lägre emotionala (48:4-7) det enda fattbara, självklara; det må vara verkligt eller ej. På mystikerstadiet famlar jaget efter "sanna verkligheten" (enheten) via kausala enhetscentrum. På högre mentala (47:4,5) stadiet söker jaget kontakt med sin "själ", kausalmedvetenheten, och därmed omedvetet eller medvetet med Augoeides. Kontakten kan uppnås i det högsta mentala (47:4).

²Esoterikern lär sig snart skilja förstajagets fysiska, emotionala och mentala medvetenhet från andrajagets kausala, essentiala och superessentiala, sådana de subjektivt yttrar sig för jagmedvetenheten långt innan de kan objektivt konstateras såsom energiyttringar i de båda triadernas olika materiehöljen.

³I och med att människan förvärvar begynnande subjektiv kausal och essential medvetenhet via kausalhöljets förmedlingscentra, börjar hon också bli medveten om sig själv såsom ett "dubbeljag": ett "mänskligt" och ett "andligt" jag, vilka tycks kunna "kämpa om herraväldet" i hennes jagmedvetenhet. Det är en motsättning, som börjar på emotionala attraktionsstadiet, fortsätter på högre mentalstadiet, tills individen blivit ett kausaljag.

10.11 Insikter på vägen

¹Har man väl insett livets mening – förvärv av allt högre slag av materiehöljen med dessas allt högre slag av medvetenhet –, så förstår man varför "de gamle" talade om livets illusioner: detta att hålla fast vid det lägre såsom enda verkligheten, då i själva verket just det högre är ett högre slag av verklighet och högsta kosmiska rike är livets mål. Själva evolutionsprocessen består i en serie frigörelser från det lägre, vilka är förutsättningar för att monaden skall kunna övergå till det högre. "Att avstå" känns för den livsokunnige såsom ett offer men är för den verklighetskunnige glädjande tecken på att han är färdig med detta lägre och får göra ett utbyte mot något oändligt mycket värdefullare.

²Inga livsformer består. Alla slags materieformer är förgängliga och kan alltid utsättas för angrepp, både utifrån och inifrån. Endast monaden är osårbar och oåtkomlig. Människorna talar om "att taga liv". Men detta är omöjligt, ty monaden är evig, odödlig, oförstörbar, och ingenting är vissare än att alla en gång ska bli högsta kosmiska jag. Detta garanterar ödeslagen.

³Vår fruktan avser endast formen, icke individen-jaget, som aldrig har någonting att frukta. Vi fruktar endast så länge vi är beroende av formen, av höljena, av materieaspekten. När vi inser att jaget icke är sina höljen, inser vi att jaget ingenting har att frukta. Vi fruktar så länge vi identifierar oss med formen, tror oss vara höljena. Och alltid finns något av denna identifiering kvar, tills vi blivit kausaljag, befriade från förstajaget.

⁴Så länge själva livsformen betraktas såsom det väsentliga, går den livserfarenhet förlorad som formen eljest kunde ge. Uppmärksamheten är riktad åt fel håll: åt materieaspekten i stället för medvetenhetsaspekten. Ifall jaget såsom förstajag insåge detta, skulle det ojämförbart snabbare kunna bli ett andrajag.

⁵Vi måste vilja leva och vilja leva för att tjäna utvecklingen, mänskligheten och enheten. Det finns ingen död utan endast avläggande av utslitna inkarnationshöljen. Livet är en oavbruten kontinuitet, om vi ser den från reinkarnationens synpunkt och vet att nya livet i själva verket tar vid där det förra slutade.

ESSENTIALJAGET

10.12 Kollektivism

¹Det finns två slag av kollektivism: den ofria och den fria.

²Tvångssammanslutning upphäver individualismen, verkar hämmande och neddragande. Den egoistiska gruppkollektivismen, som vill sammanhållning för att sko sig på samhällets eller andra grupper eller individers bekostnad, motarbetar enheten och verkar destruktivt. I en dylik kollektivitet kan hatets deviser få gälla, hatets psykosor påverka en missriktad lojalitet, tvinga de förnuftigaste och ädlaste förbli passiva inför åtgärder de såsom fria utomstående skulle ogilla och fördöma.

³Den sanna kollektivismen är grundad på individualism, frihet, enhet och idealitet med förståelse för kollektivitetens nödvändighet.

⁴Individens allt större förståelse för andra är tecknet på att hans aktiverade övermedvetna kollektivmedvetenhet börjar bli medveten för honom själv, varmed steget är taget till verklig kultur.

⁵Individen offerar alltid något åt kollektiviteten, bland annat något av sin suveränitet. Ju högre kollektiviteten står, desto mindre intrång gör den i denna suveränitet, dels emedan allt tvång hämmar aktivitet och initiativ, dels emedan envar bäst kan bedöma egen insats. Ju mer ideell kollektiviteten är, desto mera sätter individen kollektivitetens mål före sina egna mål och intressen. Ju mer individerna lever för kollektiviteten, alla tjänar alla, med välvilja, förståelse, intresse, deltagande, ömsesidigt uppskattar varandra, desto större betydelse får samarbetet för den gemensamma saken. Resultatet beror på sammanhållningsandan. En kollektivitet med sammansvetsad emotionalitet och mentalitet kan utföra minst sagt förbluffande verk. Tyvärr är förutsättningarna för en dylik insikt obefintliga på lägre utvecklingsstadier.

⁶Gruppen är en harmonisk samling individer, enade i gemensam strävan för en given livsuppgift. Gruppmedlemmarnas övermedvetenheter ökar insikten, klarheten, kraften hos envar i gruppen och kompenserar de individuella bristerna. Även arbetet på självförverkligandet underlättas genom grupparbetet. Det är en stor livsuppgift att söka sin grupp, hjälpa den forma sig, fixera målet och söka förverkliga det.

10.13 Kollektivväsen

¹I samband med att monaden förvärvar ett kausalhölje, ingår den i en grupp av kausalväsen. Visserligen lever individen i medvetenhetshänseende i sitt kausalhölje avstängd från möjlighet till kontakt med andras medvetenhet. Men isoleringen är endast skenbar. Redan från första början har individen sammanförts med en grupp inom samma departement, och denna grupp utgör hans esoteriska familj. Gruppen ansluts till andra grupper, och så fås esoterisk

släkt, klan och klass. Människan är således en gruppvarelse, även om hon är aningslös därom, tills hon förvärvat medvetenhet i sin andratriads essentialatom (46:1). Hon upptäcker då att de människor, hon sammanförts med och lärt sig älska med allt större innerlighet, tillhör hennes egen esoteriska familj, esoteriska släkt etc.

²Ibland hör man talas om släkter, där känslan av samhörighet är stor och släktkärleken starkt utvecklad. Esoteriska slakten har då fått tillfälle att vara samlad; en företeelse, som torde bli allt vanligare, när medvetenheten utvecklas mer och inbördes tjänande och därmed god sådd och god skörd ökar. Där splittringen i slakten är särskilt stor, har man anledning förmoda kvittning av gammal skuld. Men det är att märka att det icke bara rör sig om effekt av skördelag. I regel avses utom skörd även tillfälle till tjänande, läxa, prov, härdning etc.

³Vi tillhör alla en esoterisk grupp, antingen vi vet om det eller ej. Fysisk ras, nation, klass, klan eller familj består av tillfälligt förenade individer, som icke behöver ha något gemensamt med esoteriska gruppen. Så kan till exempel en grupp om sju eller nio individer tillhöra sju eller nio olika nationer. Människan kan aldrig veta om den individ hon möter tillhör hennes grupp. "Ögonblicklig förståelse" kan bero på tillhörighet till samma nivå och till samma departement i kausal- och triadhöljerna. Såsom lärjunge har individen inga särskilda anförvanter. De hör till fysiska ödes- eller skörderelationerna.

⁴Vi blir medvetna om vår grupptillhörighet, när vi blir lärjungar till planethierarkin.

⁵För att på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium kunna bli ett kausaljag måste individen bli lärjunge till en lärare i planethierarkin. Han sammanföres då med en grupp (i regel om nio), som får bilda en egen medvetenhetsgrupp, ett kausalhölje med mentalatomer från gruppmedlemmarnas kausalhöljen, ett gemensamt kausalväsen, genom vilket läraren meddelar sig med samtliga i gruppen. Alla i gruppen blir meddelaktiga i den individuella undervisning envar får alltefter sina möjligheter att uppfatta och förverkliga. Naturligtvis förutsätter undervisningen att alla gruppens medlemmar har åtminstone mentaljagets (47:5) begynnande subjektiva kausalmedvetenhet.

⁶Gemensamhetsmedvetenheten i grupphöljet är förstadiet till essentialvärldens gemensamhetsmedvetenhet och underlättar byggandet av antahkarana mellan förstatriadens mentalmolekyl (47:4) och andratriadens mentalatom (47:1).

⁷Gruppmedlemmarna får lära sig att meddela sig telepatiskt med varandra: först emotional, sedan mental och slutligen kausal telepati.

⁸Lärjungarna utsätts genom gruppmidvetenheten för en energitillförsel, som det gäller för dem att ändamålsenligt använda för att energierna icke skall taga fel riktning och medföra individens uteslutning ur gruppen. Följes icke noggrant de givna individuella anvisningarna, kan detta skada gruppen, vilket naturligtvis ej får ske. Denna metod är ny och befinner sig ännu på experimentstadiet, så esoteriskt okunniga de flesta ännu är. Men med ökad kunskap beräknas experimentstadiet snart vara avslutat och lärjungar bättre förberedda på vad som kräves av dem med ökad effektivitet. I den mån tillströmningen av allt mer kvalificerade aspiranter ökas, har läraren möjlighet att skärpa kraven och utvälja dem som bäst lämpar sig för påtänkt grupp. Så mycket kan sägas att den som anser sig lämplig med säkerhet icke är det. Inbilska har ingen chans, vilket icke hindrar dem att tro sig utvalda.

⁹Grupphöljet tjänar två helt olika ändamål. Dels förbereder det lärjungarna på konsten att förvärva kollektivmedvetenhet. Dels möjliggör det för läraren (45-jaget) att tillföra individerna i gruppen de dynamiskt verkande ideerna utan att skada dem, vilket skulle blivit fallet, om energin icke fördelats på gruppen. Individerna i lägre riken kan icke uthärda de energier som strömmar ned från högre. Visserligen kan ett 45-jag träda i personlig förbindelse med ett mentaljag. Men därunder måste han dämpa utstrålningen, vilket innebär extra arbete ("offer") för honom.

¹⁰När den esoteriska gruppen sammansvetsats till en enhet med gemensamt grupphölje, kan den icke endast utföra annars omöjliga saker utan även lyckas lösa problem individerna var

för sig icke skulle kunna. Det är med sådana grupper planethierarkin hädanefter arbetar. Att bli lärjunge betyder alltså att bli upptagen i en grupp och förvärva telepatisk gruppmedvetenhet såsom förstadium till essentialmedvetenhet. Denna gruppmedvetenhet är såväl fysisk som emotional och mental. Vid upptagningen får individen veta den metod som möjliggör integration. Metoden beror till stor del på höljenas departement och är individuell. Aspiranter kan icke räkna på att komma i kontakt med gruppens lärare före upptagningen. Inspiration erhåller de numera (bortsett från Augoeides) från kausaljag och essentialjag. Hela hierarkin flyttade år 1925 från kausalvärlden till essentialvärlden, och detta har medfört en total omläggning av alla förutvarande metoder med resultat att fordringarna för lärjungaskapet höjts. Samtidigt har kontakten mellan planethierarkin och planetregeringen förstärkts genom att 43-jagen upptagits i planetregeringen, vilket förut var möjligt endast för 42-jag. Dessa 43-jag tillhör både regeringen och hierarkin.

¹¹Kausaljagen bildar grupper, vilkas medlemmar alla kan stå i telepatisk kontakt med varandra. Det är alltså ett förstadium till lägsta slags kollektivväsen med gemensam gruppmedvetenhet, lägsta slags essentialmedvetenhet. Det framgår härav hur hela evolutionen möjliggöres genom kollektivmedvetenheten och att gemensamhetsmedvetenheten är utvecklingens förnämsta faktor. Man förstår vad de gamle menade med ”den platonska kärleken” eller ”den gudomliga kärleken” eller ”själarnas gemenskap” och andra liknande symboliska uttryck.

¹²För att framhäva tillvarons enhet (ofrånkomlig på grund av kosmiska totalmedvetenheten) talas det ofta i esoterisk litteratur om ”den Ende”. Uttrycket är missvisande. Det finns i högre världar endast kollektivväsen, må vara att för tillfället en individuell monad nått längre i medvetenhetsexpansionen än de övriga. Visserligen finns det i varje planet, i varje solsystem, i varje aggregat av solsystem ett kollektivväsen, som är ”högsta väsen” (längst kommet i utvecklingen), men att symboliskt personifiera det är mera missvisande än att ange ”rangskalan” för otalet kollektivväsen. Även beteckningen ”gud” är missvisande, därför att därmed förbindes tanken på en enstaka individ. Utan kollektiviteten funnes ingen individ.

10.14 Enheten

¹Uppgåendet i essentialvärldens gemensamhetsmedvetenhet innebär icke att ”jaget uppgår i världssjälens” och jagmedvetenheten förintas. Man kan icke uppgå i något, varav man alltid utgjort en oförlorbar del: monadmedvetenhetens (om än i lägre riken omedvetna) delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten.

²Varenda monad (uratom) är en individ, som äger oförlorbar egenart och, sedan monaden förvärvat oförlorbar medvetenhetskontinuitet mellan triader och höljen, också äger oförlorbar självidentitet. Sedan monaden väl införts i kosmos och dess potentiella medvetenhet aktualiserats, finns för den endast en utväg, och det är att – vilka enorma tidrymder härför än skall åtgå – bli ett högsta kosmiskt jag (ett 1-jag i högsta kosmiska världen). Utvecklingstempot för de olika jagen kan vara högst olika. Det finns de som sätter rekord i utvecklingshastighet, och det finns de som sätter rekord i utvecklingströghet; de som passerar genom människoriket på en eon och de som förbrukar eoner i flera solsystem, tills de beslutar sig för att ställa sin egenvilja i utvecklingens tjänst och icke längre leva för sig själva, sin självhävdelse, sin makt.

³Självhävdarna skall ha allting på sitt eget sätt och fordrar av andra att foga sig efter deras vilja. Att uppgå i enheten, att bli ett med alla, är omöjligt för dem. Orimlig tid åtgår också för dem att gottgöra sin skuld till alla monader i alla riken. Skuld skall betalas till sista öret. Den rättvisans lag kan ingen ändra på. Vi förlåter andra, och det är bäst för oss. Men för Lagen finns ingen ”förlåtelse”, endast gottgörelse.

⁴Potentiellt är alla, alla monader, ett på grund av oförlorbara delaktigheten i kosmiska totalmedvetenheten. Det är individens egen sak att aktualisera denna enhet genom att tillämpa lagen för självförverkligande, genom att förvärva allt högre slag av självmedvetenhet i allt högre världar och riken. Det är först såsom essentialjag individen blir konstant medveten om

enheten genom att leva i den.

⁵Men redan på mystikerstadiet kan han för något ögonblick nå upp till andratriadens essentialmedvetenhet och få samma förnimmelse av enheten och därmed känslan av att vara ”ett med gud”, bli medveten om sin gudomlighet (gud immanent). På mentalstadiet kan han genom en plötslig kausal intuition uppleva att den hylozoiska åskådning, han införlivat med sin mentalmedvetenhet, är i överensstämmelse med verkligheten och vet då också att han är gud immanent, gudomlig till sitt väsen, och att det endast är en tidsfråga, när han skall bli ett andrajag.

⁶Alla är vi inneslutna i enheten, antingen vi vet det eller ej. De som inser det vet att ju mera vi älskar, desto mer kärlek strömmar genom oss till andra och desto mer söker vi vara ett vibrerande centrum för den fundamentala universella kärleken.

⁷Vi har ingått i enheten, när vi blivit medvetet delaktiga av kosmiska totalmedvetenheten. Detta har ingenting att göra med kravet på den så kallade jämlikheten, som är ovetande om otalet utvecklingsnivåer från mineralrikets lägsta till högsta kosmiska nivå. Men det betyder att alla är bröder på väg mot samma mål.

⁸Enheten är universalitet. Däri är det icke längre fråga om det individuella, kärleken till någon viss eller något visst, utan till allt utan undantag. Det individuella, även egna jag-existensen, har då förlorat sin mening. Så länge individen känner sig vara en individ, fattar han ej hithörande tillstånd. Däri finns ingen förnimmelse av motsättning mellan jag och du. Detta kan endast den fatta som ingått i enhetsmedvetenheten.

⁹I medvetna kollektivmedvetenheten (46-världens och alla högre världars) försvinner allt individualtänkande (finns intet jag eller du) hos individen själv. Han lever i kollektiv medvetenhet, i gemensam medvetenhet med andra. För full förståelse härav behövs givetvis förvärv av essentialmedvetenhet. När vi förvärvat förståelse för enheten, har vi löst väsentliga livsproblemet.

¹⁰En människa, som icke ingått i enheten, som icke blivit essentialjag, står alltid utanför enheten. Hon kan uppleva enheten, i sällsynta ögonblick få kontakt med essentialvärlden, men icke ingå i den. Hon kan bli ett helgon, det vill säga nå högsta emotionalnivån med emotionala attraktionen till allt levande, men hon är icke därför ett essentialjag, har icke ingått i enheten. Däri misstar sig alla religioner.

¹¹Den desorienterade sökaren har ingen förnimmelse av ”gud immanent”, när han begår allsköns dumheter. Detta beror på att monadens delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten icke kan uppfattas av lägre medvetenhet än den essentiala. Det är först genom att uppnå enhetsstadiet och förvärva essentialmedvetenheten man blir medveten om sin delaktighet i kosmiska gudomligheten (1–49).

¹²Högre slag av medvetenhet möjliggör förvärv av hithörande kunskap, men det är en möjlighet, som måste tillvaratagas genom forskning och tillämpning. Hela utvecklingen är fortsatt arbete för egen del och andras. Energi därtill och kunskap får vi av högre världars individer, som vi en gång kan efterlikna i ömsesidigt tagande och givande. Drönare blir efterslänrare. För den som ingått i enheten, blir tjänande av livet högsta sällhet.

¹³Esoterikern upplever emotionalmedvetenheten såsom lycka, mentalmedvetenheten såsom glädje och essentialmedvetenheten såsom sällhet. Essentialjaget kan säga med Lohengrin: ”Jag kommer ej från kval och mörker. Från ljus och sällhet kom jag hit”, och andra upplever det i hans närhet, så att de erfar att han vet vad han talar om. Det behövs inga andra ”bevis”. Att det sedan finns sådana som kan förneka, bortförklara upplevelsen, hör till det tragiska i människolivet. Ett djur kunde aldrig ha glömt det.

10.15 Essentialhöljet

¹Essentialjagets essentialhölje är icke ett självständigt väsen i likhet med förstatriadens inkarnationshöljen. Andrajagets höljen tillkommer genom andratriadens aktivitet och upplöses i samma ögonblick monaden lämnar andratriaden.

²Medvetenheten i andratriaden kan tillgodogöra sig dynamis i sina världar så effektivt att materien icke längre förefaller vara materia, utan energi. Medvetenhetsaspekten är suverän; essentialmedvetenheten med sin kunskap om hithörande naturlagar behärskar materien i världarna 46–49. Materien har blivit lydigt, effektivt redskap.

³Essentialhöljet formas successivt genom ökande förmåga av vibration hos andratriadens essentialatom. När den lägsta spiralen i denna atom börjar fungera under påverkan av vibrationerna från högre spiraler i förstatriadens emotionalatom, börjar det embryonala höljet fyllas med essentialmolekyler av lägsta slaget (46:7). Undan för undan växer höljet, tills monaden i andratriadens mentalatom kan överflytta till essentialatomen och där fortsätta medvetenhetsaktiveringen. När höljet fyllts med essentialmolekyler av alla sex slagen (46:2-7), kan dessa materieslag ersättas med idel essentialatomer, varefter essentialjaget kan bli ett superessentialjag.

⁴De olika molekylarvärldarna är samtidigt olika slags planetmedvetenhet, olika slags kollektivmedvetenhet. Lägsta slags essentialmolekyler har gemensamhetsmedvetenhet med varandra i sin värld och med alla lägre atom- och molekylarslag (47:1–49:7).

10.16 Essentialmedvetenheten

¹I essentialmedvetenheten känner sig alla vara ett, så att alla essentialjag kan bli medvetna om andras medvetenhetsyttringar i essentialvärlden och de tre lägsta atomvärldarna.

²I essentialmedvetenheten och högre slag av medvetenhet finns ingen isolerad jagmedvetenhet, i denna enhetsmedvetenhet uppfattas icke jag och du såsom motsatser. Den medför befrielse från all förnimmelse av avskildhet, isolering, utan förlust av självidentitet men med befrielse från individualmedvetenhet.

³Essentialmedvetenheten kan identifiera sig med medvetenheten i alla atom- och molekylarslag från fysiska till kausala materien i lägre världars materieförmer. Ju högre atomslag, desto fler materieslags medvetenhet i lägre materier blir tillgänglig för jagmedvetenheten.

⁴Essentialmedvetenhet är lägsta slaget av gemensamhetsmedvetenhet i kollektiv av suveräna jag, det vill säga individer med självförvärvat kunskap och makt och oförlorbar medvetenhetskontinuitet och självidentitet i sina världar.

⁵Medvetenhetsgemenskap förblir obegriplig företeelse, tills individen förvärvat essentialmedvetenhet. Dess möjlighet beror på att hela kosmiska medvetenheten är gemensam för alla, att medvetenheten är en och en enhet. Att individualmedvetenheten är knuten till en uratom, som ingår i en ofantlig serie allt mer sammansatta atomslag etc., beror på att detta är enda sättet att väcka uratommedvetenheten till självaktivitet, varigenom jagmedvetenheten kan förvärva allt större delaktighet i totalmedvetenheten, vilket måste gå steg för steg.

⁶Förmågan att se den andres situation, belägenhet, såsom han ser den, är en sida av enhetsmedvetenheten och förutsätter denna. Den har ingenting gemensamt med sentimentalitetens ömkande, vilket bara förvärrar självömkan och därmed lidandet, utan förutsätter genomskådandet av den självupptagenhet som ligger i detta.

⁷Essentialmedvetenhet lever i själva medvetenhetsaspekten. Genom medvetenheten i atomerna och materiehöljerna samt världarnas kollektivmedvetenhet konstaterar den såväl materiens som medvetenhetens skeenden (också givetvis oberoende av rum och tid) sådana de uppfattas eller uppfattades i de olika naturrikerna alltifrån mineralriket.

⁸I essentialmedvetenheten börjar man få en föräning om medvetenhetsaspektens oerhörda möjligheter. Enligt esoterikens kunskapssteoretiska axiom yttrar sig medvetenheten olika i olika världar, såväl subjektivt som objektivt. Ingen kan säga vad medvetenheten är, endast hur den

yttrar sig i upplevda världar. Man får icke bedöma medvetenheten i en värld från en annan värld. I essentialvärlden och högre världar yttrar sig medvetenheten såsom enhetsmedvetenhet.

⁹Essentialjaget har inträtt i planetens kollektivmedvetenhet med allt vad det betyder av tillgång till världars kollektivminnen och andra individers olika slag av medvetenhet. Essentialjaget upplever andras medvetenhet såsom egen medvetenhet, och detta beträffande alla väsen i lägre riken och världar.

¹⁰Hur stor del av andras medvetenheter man upplever, beror på egna förvärvade förmågan av essentialmedvetenhet i allt högre molekylarslag. Och detsamma gäller fortsatta medvetenhetsutvecklingen i allt högre världar. Hela processen ter sig som en gradvis skeende expansion av medvetenheten: egna jagmedvetenheten blir allt mer medveten om och allt intensivare med allt fler, vilka alla är där om efterfrågade.

¹¹Förvärv av essentialmedvetenhet innebär ej att man plötsligt blir allvetande. Det är en långsam process och mödosam. Undan för undan kan man också upptäcka allt mer i planetminnet av skeendet i det förflutna, av fakta och ideer.

¹²Tack vare sin förmåga av gemensamhetsmedvetenhet erhåller intuitionen ideer och fakta från andras medvetenhet. Vill essentialjag konstatera fakta i människans världars materieaspekt, gör de det genom andratriadens mentalatom.

¹³Till det paradoxala hos enhetsmedvetenheten hör att individen är fri från personliga beroendet av någon annan individ. Han tillhör alla och ingen.

¹⁴Just förmågan av opersonlighet är förutsättning för gemensamhetsmedvetenheten med andra, oberoendet, oberördheten.

¹⁵Gemensamhetsmedvetenheten kan icke vara söndrad mot sig själv. Dess förutsättning är alltså enhet. Enhetsmedvetenheten förvärvas, som all annan medvetenhet, steg för steg. Den begynner med attraktion och längtan efter gemenskap, arbete med förvärv av kärleksfull förståelse, och intensifieras tills man genom gradvis upplevelse av gemensamhetens sällhet inser att detta är det enda livet värt att leva. I gemensamhetsmedvetenheten förstärks individualmedvetenhetens potens och blir allt intensivare med varje expansion.

¹⁶Det är först på kultur- eller mystikerstadiet jagaktiviteten lyckas nå de sfärer, där attraherande vibrationerna väcker möjligheten att fatta enhetsmedvetenhetens verklighet. Detta ter sig först såsom något ”mystiskt”, något ogripbart i sin oändlighet, och mystikern upplever också dessa tillstånd i sin medvetenhets expansion såsom mentalt ofattbara och därför mystiska, tills perspektivtänkandet aktiveras och börjar göra sig gällande.

¹⁷I essentialvärlden förstår man vad som menas med frihet och enhet. Envar har sin egenart (frihet), men den är aldrig antagonistisk, utan alla egenarters yttringar är i överensstämmelse med den gemensamma enhet, utan vilken livet vore söndrat mot sig självt. Det finns sju fundamentalt olika sätt att se på allt i varje värld. Syntesen finns i närmast högre värld, vilket alla inser, när de får del av den.

¹⁸Essential medvetenhet är för dem som är mogna för den hänsynslöst uppriktiga självuppgivelsen, utan önskningar för egen del men med ett enda behov att offra allt för att förena alla. Essentialjaget är ett med det alla lägre världarna omslutande essentiala totaljaget. Att uppnå detta tillstånd är ”frälsningen” (från det onda eller lägre) och ”försoningen” (med allt liv). Det är tydligt att ett jag, som icke vill vara till för denna enhet, för att endast tjäna allt och alla, utan har egna anspråk, önskningar och behov, ännu utesluter sig självt från denna enhet. Med sitt disharmoniska, atonala oväsen skulle en civilisationsindivid verka som en kakofoni i denna eviga harmonins värld.

¹⁹Det essentiala är frihet och enhet. Det är främmande för fordran, krav, tvång, för allt som vill bestämma och härska, inkräkta och begränsa. Personligheter med dylika tendenser behöver erfarenheterna på civilisationsstadiet. Det essentiala är attraktion men av ett helt annat slag än den emotionala attraktionen. Det emotionala innehåller alltid något slags egoism, såsom önskan att äga. Det högre emotionala kallade gnostikern eros, det essentiala agape. Utan

att förstå beteckningarna har kristendomen som vanligt satt egna patentstämpeln på dem.

²⁰Essentialitetens attraktion vill endast giva, hjälpa, tjäna för att förena allt till en enhet. Den kan icke begära något för egen del, ty den äger allt som är värt att äga. Den kan endast skänka av sitt outtömliga överflöd. Den säger icke som den förädlade personligheten: att förstå allt är att förlåta allt. Ty den har övervunnit de illusioner, för vilka begreppet förlåtelse har någon mening. På alla hatvibrationer svarar den med vibrationer av sådant slag att, kunde hataren upptaga dem i sin mottagare, han skulle lyftas upp i en lyckosfär, där hat vore omöjligt. De ligger ovanför hans mottagningsförmåga. När monaden blivit essentialjag, har den blivit ett med livet, ingått i det tillstånd som gnostiska symboliken betecknade med ”Christos”.

10.17 Intuition

¹Beteckningen ”intuition” har blivit mycket missbrukad och på grund av okunnighetens spekulationer meningslös.

²Återerinring från det undermedvetna, snabb uppfattning, psykologisk förståelse eller telepatiska företeelser är icke intuition.

³Beteckningen ”intuition” används i esoteriken uteslutande om de medvetenhetsslag monaden aktiverar i andratriaden. ”Intuition” är med andra ord gemensamma beteckningen på andrajagets medvetenhet i andratriadens tre enheter. Förstajaget har ingen intuition såsom förstajag utan endast vid kontakt med andrajaget. Det torde framgå härav att vad okunnigheten kallar intuition icke kan vara verklig intuition. Förstajagets begrepp är fiktioner.

⁴Med precisare termer kan man tala om kausal intuition, essential intuition, superessential intuition, allt efter medvetenheten i andratriadens tre enheter.

⁵Kausal intuition är objektiv. Den avser materiaspekten i människans världar (47–49). Den innebär full objektiv uppfattning av materiaspekten (materien i alla dess sammansättningar) i människans världar.

⁶Essential intuition är subjektiv. Den innebär inlevelse i allt som rör medvetenhetsaspekten. Den är essentialmedvetenhet, enhetsmedvetenhet, gemensamhetsmedvetenhet, kollektivmedvetenhet, förmåga att identifiera egen medvetenhet med andra, så att man upplever andra som sig själv (även djurs och växters medvetenhet).

⁷Superessential intuition innebär full suveränitet i de fem lägsta atomvärldarnas (45–49) tre verklighetsaspekter.

⁸Tre kännetecken på intuition: Den är till sin natur kollektiv. Den är oberoende av förfluten tid och innehåller alltid något förutseende av framtiden, något av det som någon gång i framtiden skall bli verklighet. Den kan icke innehålla något repellerande, något hatbesläktat, emedan den till sin natur är enhet. Det är lyckligtvis så väl beställt att sanna kunskapen om verkligheten (andrajagets verklighet) icke kan förvärvas av dem som vill använda den för egen del, för egen vinning och makt. Allt själviskt tillhör förstajaget; ett faktum av stor betydelse vid bedömning. För själviska människor kan teoretiska vetandet aldrig bli levande verklighet.

10.18 Kärlek

¹Andrajagets kärlek visar sig i rätt handlande och riktiga mänskliga relationer, fritt från emotionalitet och sentimentalitet, vilket naturligtvis icke utesluter personlig tillgivenhet.

²Den s.k. gudomliga kärleken är icke kärlek till en viss person, hur högt detta väsen än står, utan förverkligande av livets enhet. Attraktion är en kosmisk kraft. Vi har rätt att älska, vi kan icke undgå att älska, och det gäller även för högsta väsen; endast att detta aldrig får inkräkta på vårt förhållande till lagenligheten.

³Det gamla talesättet ”kärleken gör blind” gäller endast den emotionala attraktionen (i avsaknad av högre mentala, 47:5, omdörets objektivitet), icke den essentiala kärleken, som också är visdom.

⁴Teologerna talar om den ”kristna” kärleken. Den sanna kärleken är essentialmedveten-

heten, och den kan icke livsokunnigheten och mänskliga självbelåtenheten lägga beslag på för egen del. Den har kommit till uttryck hos alla dem, i alla religioner, som nått kontakt med essentialvärlden.

⁵Det är ett stort misstag de kristna gör, som vill begränsa Christos' insats till kristendomen. För övrigt har kristendomen aldrig förstått Christos. Denna monad kom i flera inkarnationer till alla människor av alla religioner.

10.19 Förståelse

¹Först essentialmedvetenheten, enhetsmedvetenheten, ger den verkliga "psykologiska" förståelsen för människorna. Det är därför den så kallade kärleksfulla förståelsen, som beror på kontakt med essentialmedvetenheten via enhetscentrum i kausalhöljet, alls möjliggör något-sånär riktig bedömning.

²Full förståelse för andras egenart fås först, när egna jagmedvetenheten kan uppleva andras medvetenhet som egen medvetenhet. Detta har man försökt beskriva såsom medvetenhetsidentifikation, ehuru uttrycket är oegentligt, emedan däri förutsättes motsättning. Även ut-sagan "alla själar äro en (ett)", är oegentlig, emedan den synes upphäva egenart och oförlorbar självidentitet.

³För att kunna på rätta sättet identifiera sin medvetenhet med en annans måste man vara frigjord från dennes medvetenhet och icke i något avseende bunden av denna.

⁴Människorna har så lätt att tro sig förstå, men detta är självbedrägeri. En sak är att inse det riktiga häri, en annan att förverkliga enheten. Det kan taga flera inkarnationer, men utgången är viss, emedan livets krafter står till dens förfogande som vill enheten. Den som definitivt ställt sig under enhetslagen, är därmed "inskriven i livets bok" och behöver aldrig mer frukta att komma på avvägar. Det är endast en tidsfråga, när han ingår i enhetens värld.

10.20 Kontakten med essentialmedvetenheten

¹Det tar många inkarnationer från det att människan kan få spontan kontakt med övermedvetna världar (molekylarslag), till dess hon utvecklat förmågan att kontakta dessa metodiskt. Det är likadant med förvärv av felande egenskaper; det kan dröja hundra inkarnationer, innan någon viss förvärvats till femtio procent, såvida individen icke metodiskt och systematiskt strävar därefter. Det är enorm skillnad mellan att vara "intuitiv" till en procent och såsom essentialjag till hundra procent. Det finns fog för talesättet "man blir aldrig färdig". Hur många kan för övrigt skilja på hugskott och vibration från essentialvärlden?

²Det finns all anledning eftertryckligt hävda även för ockultister att normalindividen är ur stånd att avgöra om hans infall är intuition, kommer från det undermedvetna eller det emotionala övermedvetna eller Augoeides eller är av essential natur. För honom är sunda förnuftet enda vägledaren. Essential intuition är otillgänglig för alla, som icke i allt behärskas av viljan till enhet och tjänandet av livet.

³Människan har egendomligt nog lättare att nå kontakt med andratriadens essentialmedvetenhet än med dess kausalmedvetenhet. Essentialvärlden kontaktas nämligen genom förstatriadens emotionalatom (via enhetscentrum i kausalhöljet) och ej genom mentalmolekylen till andratriadens mentalatom (genom intelligenscentrum). Detta är förklaringen av varför Christos lade sådan vikt vid att "älska gud", ty det är snabbaste sättet att utvecklas. Har individen kunskap om hur förbindelsen mellan det emotionala och det essentiala skall upprättas och förbli obruten, har han också möjlighet använda essentialintuitionen, som är ofelbar. Den kunskapen fås i esoteriken. Däri visar sig esoterikens stora betydelse även för livsåskådningen. Innan kausalmedvetenheten aktiverats går individens enda kontakt med essentialmedvetenheten genom förstatriadens emotionalatom. Mentalmedvetenheten kan kontakta endast kausalmedvetenheten. Kontakten med det superessentiala går genom fysikalatomen. Det är därför fysisk inkarnation är nödvändig.

⁴Snabbaste sättet att nå kontakt med essentialmedvetenheten är strävan till kärleksfull förståelse av alla, frigjord från förstajagets sårbarhet och infantilitet, oberörd av allt.

⁵Enhetsmedvetenhet bör ej förväxlas med emotionala attraktionen.

10.21 Förvärvet av essentialmedvetenhet

¹Essentialmedvetenheten förvärvas genom emotionala attraktionen via kausalhöljets enhetscentrum. Men långt innan detta blir möjligt, måste individen kunna "leva" i attraktionsmedvetenhetens regioner och ständigt meditera över den opersonliga "kärlekens" uppgift och yttringar. Man förvärvar icke kärlek genom att föresätta sig att älska, genom enbart vilja till enhet.

²Inga goda egenskaper är lättförvärvade i en hatfull värld. Svårast är kärleken. Hos människan (innan hon blivit ett essentialjag) är den en energiuttring från andratriaden genom kausala enhetscentrum, när kontakt uppnåtts.

³Det krävs tålmodig uthållighet genom många inkarnationer, innan man via det högsta emotionala och enhetscentrum i kausalhöljet når essentialvärlden och kan mottaga energier därifrån. Då som först kan man verkligen älska alla under alla omständigheter.

⁴Individen förvärvar kollektivmedvetenheten genom att förverkliga "universella broderskapet" i fysiska världen. Telepatin, som leder till gemensamhetsmedvetenhet, är första steget i detta förverkligande. Universellt broderskap är något helt annat än livsokunniga sentimentalitetens föreställning om jämlikhet etc. Det är resultatet av en genomförd medvetenhetsprocess.

⁵Förvärvet av essentialmedvetenheten är en långsam process, som påbörjas på förstajagets högre nivåer med förvärv av emotionala attraktionen. Vägen går nämligen från emotionalhöljets 48:2 via kausalhöljets 47:2 till essentialhöljets 46:7. Mentaljaget måste för att nå det essentiala betjäna sig av sin emotionalmedvetenhet. Den emotionala suveränitet mentaljaget förvärvat, men ofta under flera inkarnationer försummat, måste monaden på nytt aktivera för att med emotionala dynamikens energier söka nå enhetsstadiet.

⁶Mentalmedvetenheten kan få kontakt med kausalhöljets intelligenscentrum. Men det är genom emotionala attraktionsenergierna, som förstajaget via enhetscentrum når essentialmedvetenheten.

⁷Mentalmedvetenheten är nödvändig för byggande av bron mellan förstatriadens mentalmolekyl och andratriadens mentalatom, men det är genom emotionala attraktionens "vilja till enhet", som kontakt erhålles mellan emotionalatomen och essentialatomen.

10.22 Övergången till andratriaden

¹Kausaljaget blir essentialjag genom självförvärv av essentialhölje, monadens överflyttning från andratriadens mentalatom till essentialatomen och upplösningen av gamla kausalhöljet.

²Kausalhöljets upplösning är förutsättning för monaden att bli ett essentialjag. Monadens sista inkarnation i människoriket, slutliga skördens liv, är en veritabel lidandesinkarnation. Därefter upphör reinkarnationstvånget och återstår för monaden en frivillig inkarnation för att den skall bli fulländad andrajag, 45-jag.

³Vid kausalhöljets upplösning före monadens iklädande av essentialhöljet liksom svävar monaden i sin andratriad ett ögonblick i tomma intet, skild från allt den dittills förvärvat, med en förlamande förnimmelse av att ha förlorat allt, utan visshet om att allt återfinnes i essentialhöljet. Människan hänger liksom korsfäst ett ögonblick "mellan de två världarna". Det var denna process gnostikerna kallade "korsfästelsen". Den påstås vara den hemskaste upplevelsen i hela evolutionsprocessen, en "förtätad evighet", och har därför fått den hemska beteckningen. Hur skall teologerna förstå symbolen utan kunskap om verkligheten?

⁴Man förstår att många kausaljag drar sig i det längsta för övergången. Hur stor den påfrestningen är framgår bäst av att de finns som icke uthärdat provet utan fallit tillbaka i sitt gamla kausalhölje.

⁵Det är ett sådant misslyckande, som anspelas på i den gnostiska legenden (i evangelierna) om Christos' samtal med den rike ynglingen, som ville "ärva evigt liv" och som "gick bedrövad bort", sedan han fått veta betingelserna, att ge bort allt man har.

⁶Övergången innebär ett "offer". Allt vad förstajaget förvärvat i människoriket av egenskaper och förmågor, av kunskap och insikt, allt av kär individualitet, allt detta finns i kausalhöljet. Allt detta måste offras utan någon som helst garanti för verklig kompensation. Allt förefaller också vid övergången gå förlorat. Men monaden återfinner allt dels i andra-triadens essentiala atomminne, dels i essentialvärldens kollektivminne, som även innehåller lägre världars skeenden.

⁷När det gamla kausalhöljet upplösts, frambringar essentialjaget ett eget kausalhölje genom vibrationer av sin andratriads mentalatom.

10.23 Essentialjaget

¹När monaden blivit essentialjag och ingått i kollektivmedvetenheten, har den en förnimmelse av att den liksom blivit ett med "universums själ", blivit ett med allt och att detta allt är dess sanna jag.

²Senare såsom tredjejag har monaden en förnimmelse av att den är själva kraften och att "allt är kraft".

³Hos förstajaget dominerar materieaspekten ("allt är materia") och hos andrajaget medvetenhetsaspekten ("allt är medvetenhet"). Hos tredjejaget gör sig rörelse-, energi-, viljeaspekten gällande med sådan intensitet att de två andra aspekterna förefaller betydelselösa ("allt är kraft").

⁴När monaden centrat sig i andratriadens essentialatom, har den blivit ett essentialjag. Det återstår emellertid att lära sig utnyttja fulländade essentialjagets alla möjligheter. Motsvarande gäller för alla övriga jag. Man är icke fulländad med en gång, vilket förklarar åtskilliga företeelser även hos mental- och kausaljag.

⁵Essentialjaget lever i medvetenhetsaspekten, är delaktig i essentialvärldens kollektivmedvetenhet och identifierar sin medvetenhet med alla väsens medvetenhet i lägre världar. Det behöver icke längre beakta materieaspekten, enär det fullständigt behärskar materien, som automatiskt fogar sig efter varje dess medvetenhetsyttring.

⁶Essentialjaget kan identifiera sig med lägre men icke med högre slag av medvetenhet.

⁷Somliga essentialjag har upplöst sin förstatriad i samband med upplösningen av gamla kausalhöljet vid övergången till essentialvärlden. Det betyder att de i fortsättningen når lägre rikens individer genom medvetenhetsaspekten (kollektivmedvetenheten, vars materiella underlag är enbart uratomerna). De arbetar alltså endast med individernas medvetenhet och icke med deras materieformer. De kan, om de så vill, forma egna höljen i lägre världar, men detta innebär för dem en extra belastning. Man förstår därav att mänskliga planethierarkins uppgift är att övervaka medvetenhetsutvecklingen i lägre världar. Materieaspekten är devahierarkins speciella uppgift.

⁸Kausalvärlden är vår planets högsta värld, och därför är kausalmedvetenheten högsta slag av medvetenhet inom själva planeten. Men planetmedvetenheten är en del av planetkedjans medvetenhet och planetkedjans en del av solsystemets kollektivmedvetenhet.

⁹Kausaljaget är medvetet inom planeten. På grund av dess medvetenhets delaktighet i planetens kollektiva kausalminne finns för kausaljaget intet avstånd och intet förflutet inom själva planeten. För essentialjaget gäller detsamma inom planetkedjans sju klot och för 45-jaget inom hela solsystemet.

¹⁰Essentialjaget är ett planetjag med tillgång till kollektivmedvetenheten i planetens olika världar (atomvärldarna 46–49). Med oförlorbar självidentitet och oskiljaktig enhet med allt kan det fortsätta den expansion av jagmedvetenheten, vars slutmål är tillvarons totalmedvetenhet. Det förvärvar kunskap om allt högre världar och förmågan friktionsfritt tillämpa Lagen

i dessa. Det är med sin gudomliga egenart fritt från varje slag av individualism, identiskt med den sig allt mer vidgande kollektivmedvetenheten och dess lagbestämda ändamål.

¹¹Undan för undan uppgår det i allt större grupper med vidgade uppgifter i manifestationsprocessen.

¹²Allteftersom allmänna medvetenhetsutvecklingen fortgår, skärps betingelserna för förvärv av högre medvetenhet, alltifrån aspiranter på lärjungaskap till alla högre jag. Sålunda motsvarar ett essentialjags kapacitet numera vad som förr var ett superessentialjags. Världsmidvetenheten ökar i motsvarande grad i intensivt hänseende. Därmed ökar hela planetens möjligheter att mottaga och avge kosmiska energier. I samband därmed stimuleras också medvetenheten i lägre naturrikerna. Det finns intet stillastående. Den mänskliga hjärnans kapacitet ökas ävenledes. Sedan beror det givetvis på individen, hur han utnyttjar dessa möjligheter.

¹³För essentialjaget är det individuella universellt och det universella individuellt. Allt inom gränsen för hans medvetenhet är han själv, emedan han är ett med allt. Han icke endast är ett jag ("jag är") utan "allt detta är jag". Han är för alltid oskiljaktig från allt medvetet och för alltid delaktig i kosmiska totalmedvetenheten, så långt hans medvetenhet sträcker sig i denna. För att fullt förstå detta försök till begripande fordras givetvis hithörande upplevelse.

¹⁴Denna delaktighet i kosmiska totalmedvetenheten (kollektivmedvetenheten) gör att essentialjaget kan uppleva allas medvetenhet i atomvärldarna 46–49 såsom egen medvetenhet. Utsträcker man individuella kollektivmedvetenheten till värld 45, så utgör världarna 45–49 en enda medvetenhet. Man kanske förstår vad som symboliskt uttryckts med att "rummet är ett enhetligt väsen". Materieaspekten har trätt tillbaka för medvetenhetsaspekten, och "rummet" (planeten) upplevs som en levande medvetenhet. För högsta kosmiska medvetenheten är hela kosmos också ett "väsen". Uratomerna i kosmos utgör en kosmisk totalmedvetenhet, och denna medvetenhet upplevs såsom egna medvetenheten.

¹⁵Essentialjaget är ett kollektivjag, har inträtt i kollektiviteten. Det medför en totalt ny syn på livet. Allt tillhör alla. Det betyder ej "allt ditt är mitt", som man ibland får höra. Det betyder att allt vi förvärvat (fått, ärvt etc.) är anförtrott gods, endast förvaltas på mest ändamålsenliga sätt för det helas väl. Vi blir ansvariga för hur vi handskas med våra egna pengar. De är icke våra, vilket man inser, när man studerar inkarnationerna. Rikedom är god skörd, men också test av hur man ser på rikedomen och hur man förvaltar den. Att gängse syn på alla mänskliga förhållanden är förfelad, lär sig esoterikern snart nog inse. Esoterikern får tänka om i alla avseenden och icke en gång utan flera gånger. Innan man vet hur det gått till, undrar man vad det berott på att allting kunnat bli så livsförvänt.

¹⁶Utän naturlagar vore kosmos ett kaos och utan livslagar funnes ingen medvetenhetsutveckling. Essentialjaget med sin kunskap om båda slagen av lagar inser att lag är frihetens förutsättning, att frihet förvärvas genom lag, genom förvärv av kunskap om lag och genom felfri tillämpning av lag.

¹⁷I essentialvärldens kollektivmedvetenhet måste varje individ ha förvärvat sin egenarts givna syn på allt. Alla arbetar för samma mål: utvecklingen, och samarbetets förutsättning är enheten, lagenligheten.

¹⁸Det är individens sak att förvärva självmedvetenhet i allt högre grad av kollektiva totalmedvetenheten, och detta är evolutionens mening.

¹⁹Essentialjaget förvärvar kunskap huvudsakligen genom medvetenheten. Han har tillgång till de olika världarnas kollektivminnen och andra individers vetande utan att dessa andra ens behöver veta om det. Han behöver således icke själv konstatera alla fakta. Nödvändig förutsättning är emellertid att han själv måste kunna konstatera dessa fakta och själv bedöma exaktheten.

²⁰För övrigt finns alla konstaterade fakta, som bearbetats, också insatta i sina rätta sammanhang, tillgängliga i de olika världarnas atomminnen (atom-, icke molekylarminnen).

²¹Av esoteriska beskrivningen på denna process fås lätt den missuppfattningen att med-

vetenheten blivit substantiell. Men de tre verklighetsaspekterna kan icke sammanblandas eller förvandlas.

²²En blick på människans aura (dess ljus och färger) är tillräcklig för ett essentialjag att fastställa människans utvecklingsstadium.

²³Esoterikern vet att endast essentialjag äger förutsättningar att återge den verkliga idéhistorien, emedan de kan studera objektiva materieaspekten i de fyra lägsta atomvärldarna 46–49 och även individuella och kollektiva medvetenhetsaspekten i förfluten tid. Utan dessa förågor blir historikern hänvisad till vad historiska legendsamlingen frambragt av subjektiva förmodanden.

²⁴Mänskliga hjälplösheten visar sig bäst däri att vi alla kan begå vilka dumheter som helst, tills vi blivit essentialjag och ingått i enheten. Även kausaljag kan visa sig otroligt omdömeslösa. Det ligger en viss sanning i överdrivna talet om att man, innan man blivit essentialjag, är en idiot i livshänseende. Så vi människor har ingen anledning tycka oss vara märkvärdiga.

²⁵Först såsom essentialjag är individen garanterat fri från emotionalvärldens illusivitet, och detta därför att han har tillgång till emotionala atommedvetenheten (48:1). Kausaljag bör därför icke betraktas såsom ofelbara auktoriteter.

²⁶Sjukdom är tydligt bevis på att individen icke är ett essentialjag, en sak värd att beakta, eftersom många utgivits såsom essentialjag utan att vara det. Många mentaljag, som befriats från beroendet av det lägre emotionala (48:4-7) och via kausalhöljets enhetscentrum fått kontakt med essentialmedvetenheten, har trott sig vara essentialjag, en högst fatal felbedömning, vilket visar hur lätt förstajaget blir offer för emotional illusivitet och mental fiktivitet. Kausaljag är icke andrajag, även om monaden centrat sig i andratriadens mentalatom. Endast essentialjag och superessentialjag är andrajag. Inkarnerade kan essentialjag och högre jag betraktas såsom avatarer, om än av olika grad. Ifall de vistas bland människorna, förblir de okända för andra än lärjungar.

10.24 Essentialjaget lever i medvetenhetsaspekten

¹Förstajaget lever i de grovmateriella världarna 47–49. Att materieaspekten är den för förstajaget mest närliggande, lättast uppfattbara aspekten, torde lätt inses. Förstajaget måste vid betraktande av verkligheten alltså utgå ifrån materieaspekten.

²Medvetenhetsaspekten blir för andrajagen den dominerande aspekten, eftersom de lever i kollektivmedvetenheten och hämtar allt tillgängligt vetande från egen och andras medvetenhet. Andrajaget har en klar uppfattning av tillvarons tre aspekter (materien, rörelsen, medvetenheten) och utgår ifrån medvetenhetsaspekten såsom den väsentliga aspekten.

³Tredjejagen har redan automatiserat materie- och medvetenhetsaspekterna. Hos dem blir rörelseaspekten den väsentliga aspekten i och med att energin blir till makt.

⁴I kausalvärlden dominerar ännu materieaspekten, men materiens medvetenhet börjar uppfattas såsom ideer.

⁵Kausalmedvetenheten möjliggör exakt objektiv uppfattning av materieaspekten i människans världar. Lägre slag av medvetenhet är endast skenbart objektiv, är illusorisk eller fiktiv. Medvetenhetsaspekten blir uppenbar först, när jaget ingår i essentiala kollektivmedvetenheten. Därefter kan jaget identifiera sig med alla slag av medvetenhet i de tre lägsta atomvärldarna (47–49). Kausaljaget kan studera objektiva medvetenhetsyttringarna hos lägre jag men kan icke identifiera sig med dessas jagmedvetenhet. Kausaljaget kan konstatera monadernas universella broderskap i de mänskliga världarna. Men essentialjaget har blivit medveten medlem i kosmiska totalmedvetenheten, om än i dess lägsta skikt. Han vet sig vara en del av detta slag av medvetenhet, lever i medvetenhetsaspekten och förstår vad som menas med medvetenhet och med enheten. Han vet att alla monader är en enda medvetenhet.

⁶Essentialjaget uppfattar atomernas medvetenhetsinnehåll såsom egen verklighet, varigenom materieaspekten praktiskt taget eliminerats ur uppfattningen.

⁷Materieaspekten är underlaget, mediet för medvetenhets- och rörelseaspekterna och är i övrigt betydelselös för andrajag och högre jag.

⁸Essentialmedvetenhetens subjektivitet vilar på kausalstadiets orubbliga objektivitet, och med den grunden finns ingen risk för okunnighetens godtycke. Essentialjaget vet alltid vart det skall gå för att få exakt kunskap om vad det icke självt kan konstatera. De olika hierarkiernas vetande står alltid till detta jags förfogande, och räcker icke det, finns möjlighet att erhålla fakta från planetregeringen med dess kosmiska förbindelser.

10.25 Först essentialjaget kan bli verklig psykolog

¹Det är först med förvärv av kollektivmedvetenheten, förmågan att leva i tillvarons medvetenhetsaspekt, som individen kan bli en verklig psykolog: med förståelse följa medvetenhetsutvecklingen i de olika naturrikena. Den oerhört begränsade möjligheten till exakt verklighetsuppfattning, för individens del även i fysiska världen, har naturforskningens historia givit oss en vink om beträffande materieaspekten. Ifråga om medvetenhetsaspekten är vi fortfarande analfabeter. Vi har ingen möjlighet att följa jaget i dess instiktiva strävan efter ökad medvetenhet, ökad uppfattning av objektiv, materiell saklighet, ökad subjektiv erövring av kosmiska totalmedvetenheten.

²Leadbeaters beskrivningar av vissa människors förflutna inkarnationer med redogörelse för deras fysiska omständigheter är typiska för ett kausaljag tillhörande femte departementet. Ett essentialjag i andra departementet hade knappast lagt märke till individernas materieaspekt utan upplevat deras medvetenhetstillstånd och i inkarnationerna förvärvade livsförståelse, alltså deras medvetenhetsutveckling.

³Kausaljaget kan studera de yttre skörderelationerna i de olika inkarnationerna. Men för att kunna förstå effekten av de olika medvetenhetspåverkningarna fordras essentialmedvetenhet. Dessa antydningar kanske underlättar uppfattningen av skillnaden mellan kausala och essentiala medvetenheten.

⁴Det fordras allra minst att vara essentialjag för att inse meningen med de olika inkarnationerna och konstatera de minimala framstegen i varje inkarnation. Hur långsamt det gått, hur små framstegen på lägre stadier är, framgår bäst av att mentaljagen behövt c:a 150 000 inkarnationer i människoriket för att bli det de är, och detta även tack vare att eliten såsom kollektiv lyckats nå därhän i allas samverkan genom de olika kulturerna. Isolerad hade individen fortfarande stått kvar i närheten av barbarstadiet.

⁵En individs utvecklingsstadium visar sig icke så mycket i hans exakta begrepp, klara uppfattning och förmåga att redogöra för sin livsförståelse, som i den automatiska, omedelbara, instiktiva rätta uppfattningen, som genast inser det rätta i esoteriska sanningar, när de blivit formulerade. Då säger han: "Det är precis som om jag själv skulle sagt det." Det kan han emellertid först efteråt, icke innan. Men efteråt är det självklart, så att individen frestas utbrista: "Det är så självklart att det icke ens behövde sägas". Ett dylikt yttrande vittnar dock om brist på psykologisk insikt. Instinkten fanns visserligen, den latent förståelsen, men icke den mentala begreppsklarheten.

10.26 Visdomslinjen och kärlekslinjen

¹Essentialmedvetenheten är både kärlek och visdom. Den är dessutom två olika vägar och kan uppnås på två olika sätt, någotsånär antydda med indiska bhakti yoga och gnana yoga. Båda visar sig i karma yoga, handlingens yoga. Dessa indiska metoder är populariseringar. De esoteriska metoderna förblir esoteriska, tills mänskligheten nått humanitetsstadiet. De båda tillhörande esoteriska religionerna är Buddhas sanna lära och Kristus' sanna lära. De senare tillkomna förvanskningarna motsvarar icke vad dessa båda världslärare avsåg med sin förkunnelse. De var båda 43-jag, chefer för planethierarkins 2dra departement, undervisningsdepartementet.

²De extraverta mentaljagen (med tredje departementet i triadhöljet) intresserar sig mera för

tillvarons materiaspekt, de introverta (med andra departementet i triadhöljet) för medvetenhetsaspekten. De introverta har lättare att bli typiska mystiker eller subjektivister inom filosofin. De har också lättare att förvärva subjektiv medvetenhet i kausalhöljets enhetscentrum och genom detta nå essentialmedvetenheten.

³De extraverta förvärvar lättare subjektiv medvetenhet i kausalhöljets intelligenscentrum. Man kunde kalla dem ”predestinerade” att bli typiska kausaljag, liksom de introverta blir typiska essentialjag. De extraverta följer såsom essentialjag vanligen vishetslinjen, 1–3–5–7-linjen, och de introverta kärlekslinjen, 2–4–6-linjen, i essentialvärlden.

⁴Individen fortsätter och avslutar sin redan såsom mentaljag och kausaljag påbörjade allorientering i planetens världar. De som tillhör departementen 1–3–5–7, vishetslinjen, ägnar sig huvudsakligen åt världsåskådningen och andra ting hörande till materie- och rörelseaspekterna, medan de i departementen 2–4–6, kärlekslinjen, arbetande ägnar sig främst åt medvetenhetsaspektens livsåskådningsproblem. Envar följer i denna värld den utvecklingsväg hans egenart anvisar.

⁵Buddha kan anses representera vishetslinjen, som börjar med att det mentala inrätas med det kausala; Christos kärlekslinjen, vars förutsättning är att det emotionala inrätas med det essentiala. Det framgår härav att endast esoteriken kan förklara vad de båda 43-jagen lärde sina lärjungar.

⁶De som går kärleksvägen gör i regel snabbare karriär i solsystem av andra graden som vårt solsystem, vilket är särskilt lämpligt för den som företrädesvis lever i medvetenhetsaspekten. Vilken väg monaden väljer att gå blir dess ensak och fria val vid inträdet i sjätte naturriket.

⁷I detta sammanhang må påpekas att individen, ehuru han i alla världar lär sig behärska samtliga tre verklighetsaspekterna, alltid dessutom utbildar sig till en specialist i och för fyllande av en funktion i framtida manifestationsprocesser.

⁸Varje högre rike har sina speciella uppgifter, övervakade från ännu högre världar. Ingen anförtros en funktion, som den ej fullkomligt behärskar. Övervakningen är emellertid nödvändig, eftersom i manifestationsprocesserna allting förändras och all förändring medför anpassning.

FÖRSTAJAGET SÅSOM PROBLEM

10.27 Förstajaget är problemet

¹Förstatriaden med dess inkarnationshöljen är själva huvudproblemet för monaden. När monaden löst problemet, är den färdig för högre uppgifter. Den som inser detta har därmed också fått fast grund för världs- och livsåskådningen. Han har löst livets gåta och är fri från beroendet av andras uppfattningar och fantasispekulationer, befriad från att behöva delta i den allmänna uppskattningen av det märkvärdiga, kära ”egna jaget”. Hur oändligt mycken tid och energi har icke ödslats på det problemet och kommer att ödslas i miljoner år?

²Såsom förstajag är monaden motverkad i sin utveckling av otalet slags hinder i alla sina höljen: fysiska arvet från föräldrar, eget arv av föregående inkarnationers sådd, av allsköns dåliga eller otillräckliga egenskaper och förmågor, av livsokunnig omgivning, av inympade vanföreställningar och fördomar, av defekterna i de kollektiviteter individen hamnat i etc. Förstajaget, den så kallade personligheten, har en stark inneboende tendens till suggererbarhet, tanklöst anammande av allmänna opinionens dåliga suggestioner.

³Sålänge monaden identifierar sig med sin förstatriad eller med något av medvetenhetsinnehållet i sina höljen, är monaden ett förstajag.

⁴Sålänge människan för uppfattning av verkligheten och livet låter sig påverkas av härskande okunnighetens ideologier, saknar hon förutsättning att tillgodogöra sig esoteriska kunskapen, inspirationerna från Augoeides, uppnå kontakt med sin egen subjektiva kausalmedvetenhet. Hon måste frigöra sig från traditionella betraktelsesätt, teologiska, filosofiska

och vetenskapliga dogmer.

⁵Det är stor skillnad på vår möjlighet både att ge och mottaga, om vi intresserar oss för innehållet i en annans tillfälliga inkarnationsväsen eller i hans kausalväsen. Men finns ej möjlighet till kontakt ens med lägsta slag av subjektiv kausalmedvetenhet (har individen ej uppnått högre emotionalstadium), så är vi ju hänvisade till hans förstajag.

⁶Det krävs många inkarnationers erfarenhet, innan monaden såsom förstajag förvärvat självförtroende och självbestämmdhet såsom nödvändiga förutsättningar för den målmedvetna offervilja, som strävan att bli ett kausaljag innefattar. Det hör med till livets paradoxer att förvärva självbestämmdhet för att inse förstajagets otillräcklighet. Innan dess står förstajaget i vägen för sin egen fortsatta utveckling, och det gör jaget vanligtvis under en lång serie inkarnationer, innan det lärt sig lita till sin Augoeides. Vetskapen om dennes existens borde kunna underlätta frigörelsen från förstajagets begränsning.

⁷Alla lever vi ett dubbelliv, om vi vet om det eller ej, och detta därför att människor består av "kropp och själ", förstatriaden och andratriaden. Ju mer koncentrerat förstajag vi är, desto mer klivna är vi. Ju mer vi känner oss ett med allt, enhet och gemenskap, desto friare är vi. Det är enheten som frigör.

⁸Hur stor, hur väldig en "andlig ledare" än är, hur omfattande hans inflytande, så länge han är ett förstajag, så är han icke ett andrajag. En truism, men hur många genomskådar den i livet? Han blir alltför lätt alltför stor, stor även i egna ögon.

10.28 Förstajaget är hinder för andrajaget

¹Förstatriadens kollektivmedvetenhet är summan av inkarnationshöljernas – eter-, emotional- och mentalhöljernas – medvetenhet. Denna kollektivmedvetenhet bör icke förväxlas med triadhöljets kausala medvetenhet, som i huvudsak alltjämt är oaktiverad. Denna kollektivmedvetenhets illusioner och fiktioner är de största hindren för monaden att förvärva kausal och essential medvetenhet. Det är dessa emotionala och mentala vanföreställningar, som håller individen–monaden fången i människans världar (47:4–49:7), tills monaden definitivt bestämmer sig för att förvärva andrajagsmedvetenheten, enhetsmedvetenheten.

²Förstajagets största illusion är att det tror sig vara en ny individ i varje reinkarnation. Att ständigt på nytt behöva lära om, att gång på gång bli fången i illusioner och fiktioner, är det verkliga sisyfosarbetet.

³Teologers, filosofers och ockultisters spekulationer är typen för sådana förstajagets fiktioner, som blir direkta hinder vid försök att förvärva andrajagets medvetenhet av tre huvudslag. Allvarliga hinder gör sig monaden i förstatriaden, om den tror sig om att kunna på egen hand lösa världs- och livsproblemen. Endast den som tänker i överensstämmelse med verkligheten, kan nå högre världars medvetenhet.

⁴Förstatriadens energier kan motverka andratriadens energier. Inser man detta, löser sig omedelbart en massa psykologiska, teologiska etc. (sken)problem. Endast energierna från andratriaden genom kausalhöljet möjliggör evolutionen och alldeles särskilt högre medvetenhetsutveckling. Det är kausalenergierna, som möjliggör människans förvärv av kausalmedvetenhet. Mer än så. De möjliggör för oss att hjälpa varandra i allt som hör samman med medvetenheten. Förstajagets energier duger icke till detta.

10.29 Förstajagets splittring

¹Människans inkarnationshöljen innebär lika många olika huvudslag av medvetenhet (fysisk, emotional, mental), vilka alla gör anspråk på jagmedvetenhetens uppmärksamhet. Jaget kastas mellan dessa olika medvetenhetsslag. Vanliga människan, som icke har ett allt absorberande livsintresse, lever i ett tillstånd av splittrad medvetenhet. Uppmärksamheten drages än hit, än dit och nöjer sig med en flyktig och ytlig uppfattning av det iakttagna, det må vara fysiskt objektivt eller emotionalt–mentalt subjektivt.

²Så länge monaden ännu är oförmögen att dirigera ner mentalenergierna i emotionalhöljet och därifrån vidare till hjärnan via eterhöljet, är den hjälplöst utlämnad åt sina olika höljesmedvetenheter och förblir vad den i de olika höljen är. Så länge monaden icke förvärvat medvetenhetskontinuitet mellan höljen, är den totalt identifierad med medvetenheten i det hölje där den för ögonblicket befinner sig; glömmer den därför vad den vet i de övriga höljen och förblir ett splittrat väsen.

10.30 Förstajaget är okunnighetsjaget

¹Förstajaget kan icke förvärva kunskap om verkligheten och livet, tillvarons mening och mål, högre riken, de väsen som befolkar dessa världar etc. Förstajaget kan av sig självt icke veta något utöver vad det kunnat konstatera i fysiska världen och vad klärvoajanter kan se i emotionalvärlden. Ingen självlärd skådare har kunnat förvärva ens mental objektiv medvetenhet.

²Förstajaget kan icke lösa problem, som rör den verklighet som ligger över människans världar, och detta gäller såväl världs- som livsåskådningens problem. Ett förstajag kan icke lösa ens överfysiska problem (problem som går utöver värld 49) utan hjälp av Augoeides eller planethierarkien. Ett förstajag kan visserligen kontakta såväl kausal- som essentialvärlden. Men det har ingen garanti för att denna kontakt ger riktig lösning. I alla händelser räcker dess insikt endast för problem i fysiska världen.

³Utan förvärv av kausala ideer kan människan aldrig bli medveten i sitt kausalhölje, aldrig bli vad hon är bestämd att en gång bli: ett kausaljag. Såsom kausaljag har hon verklig kunskap om verkligheten. Hon kan också i fortsättningen tänka i överensstämmelse med verkligheten och blir aldrig mer offer för okunnighetens fantasispekulationer och konstruktioner. Hon vet att hon vet vad hon vet och kan alltid skilja på vad hon vet och icke vet. Det kan icke människorna, endast kausaljag. Människorna kan icke avgöra om deras överfysiska vetande är i överensstämmelse med verkligheten. Kunde de det, så skulle det icke finnas sådant otal olika uppfattningar. Verkligheten är en och kunskapen om verkligheten kan endast vara en och för alla giltig.

⁴Denna kunskap om verkligheten och livet har vi alltid fått såsom gåva från planethierarkin och får vi alltjämt därifrån. Förstajagets åsikter och uppfattning är riktiga i den mån de överensstämmer med denna kunskap, felaktiga i den mån de avviker därifrån.

⁵Det följer härav att de förstajag, som har kunskap om verkligheten, är lärjungar till planethierarkin och att de som icke är lärjungar, av sig själva icke kan veta något utöver fysiska världen.

⁶För att veta och kunna måste människan först bli lärjunge till planethierarkin; det är enda vägen. Den teoretiska kunskap vi fått från hierarkin är nödvändiga grunden för riktig världs- och livsåskådning. För att praktiskt förverkliga fordras emellertid ofantligt mycket mera: att förvärva andrajagets medvetenhet, att bli ett andrajag. Metoden för definitiva aktiveringen av andrajagets medvetenhet är alltid individuellt utformad av esoteriske läraren. Läraren, handlande på hierarkins uppdrag, tillhandahåller såväl metoden som de energier vilka är nödvändiga för uppstigandet. Utan planethierarkiens hjälp kan således ingen människa bli ett andrajag.

⁷Så länge monaden kan fångas av, bli beroende av företeelserna i människans världar, förblir den ett förstajag. Så länge är monaden också offer för förstajagets medvetenhetsslag, offer för mänskliga förnufts spekulationer, för de emotionala och mentala vibrationer, som telepätiskt genomströmma dess emotionala och mentala höljen och förmår intränga i dess hjärna.

⁸Det är först genom kontakten med sin Augoeides och genom förvärvade enhetsförmågor (strävan till enhet på alla upptänkliga sätt), som monaden tillgodogör sig energierna från andratriaden och finner rätta vägen.

⁹Förstajaget är okunnighetsjaget, ty utan den ”gnista av förnuft”, som monaden omedvetet tillägnar sig i triadhöljet, skulle människan icke nå mycket längre än högsta djurart, skulle det högre mentala, perspektivtänkandet (47:5), vara oåtkomligt.

¹⁰Möjligheten att förvärva perspektivtänkande beror på att vi under årtusenden undan för

undan erhållit verklighetsideer av mentala genier, som haft kontakt med kausalvärlden. Utan dem skulle vi förblivit på barbarstadiet.

¹¹Förstajaget utgår från påtagliga materiaspekten utan vetskap om medvetenhets- och rörelsespekterna. För att förvärva kunskap om verkligheten och livet måste monaden överflytta till andratriaden.

¹²När man väl insett att dynamis verkar genom medvetenheten, att det är medvetenheten som attraherar energierna, får medvetenheten en annan betydelse. Problemet blir hur detta skall gå till. Det vet och kan icke förstajaget. Det vill ”andra don” till det.

¹³Förstajaget är livsokunnigt och kommer att så förbli, även om det ej, tack vare esoteriken, behöver vara desorienterat. Det kommer alltid att göra misstag och begå dumheter. Människorna kommer alltid att för verklig insikt i livsföreteelserna vara beroende av dem i femte naturriket. Det räcker icke med kausal objektiv medvetenhet, för vilken de högre världarnas energier förblir oförstådda. Elakhet och ondska bevisar endast att människan befinner sig på lägre utvecklingsnivå. Barn är grymma, emedan de på nytt genomlöper mänsklighetens medvetenhetsutveckling alltifrån barbarstadiet. Enligt esoteriken är livsokunnighet det ondas grund, varför förbättring blir möjlig endast genom ökad livsförståelse.

10.31 Icke-identifikation med förstajaget

¹Så snart individen (monaden, jaget) identifierar sig med sitt förstajag (vilket de flesta ständigt gör), begår han ett fundamentalt misstag i livshänseende. Detta misstag är på okunnighetsstadiet oundvikligt. Det är grund och orsak till mänsklighetens svårigheter. Människorna kan omöjligt inse detta utan livskunskap, eftersom på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium monaden kan vara medveten endast i sina inkarnationshöljen och den därför identifierar sig med sina höljen. Det är oundvikligt att monaden tror sig vara det slags höljesmedvetenhet som för tillfället är aktivt. Just detta menade de invigda med ”den stora illusionen”.

10.32 Förstajaget skall bli redskap åt andrajaget

¹Individen, det vill säga monaden, måste lära sig inse han icke är sitt förstajag, sina inkarnationshöljen, utan att dessa är redskap, som han skall använda för att förvärva allt högre slag av medvetenhet genom att förvärva erforderliga egenskaper och detta i fysiska världen. Uttrycket ”glömma sig själv” avser just detta, att han icke är sina höljen, och att dessa måste automatiseras, så att monaden icke behöver ägna dem någon uppmärksamhet. Så länge monaden är intresserad av sina höljen och fånglas av något medvetenhetsinnehåll i dessa, förblir individen ett förstajag. Genom att leva för andra, för mänskligheten, utvecklingen, enheten förvärvar monaden automatiskt erforderliga egenskaper för att bli ett andrajag. När monaden förvärvat dessa egenskaper, får den såsom lärjunge lära den metod som möjliggör dess överflyttning från förstatriaden till andratriaden. Genom att ha tjänat enheten har monaden visat att den är färdig för kollektiva livet.

²Förstajaget har till uppgift att bli ett redskap för Augoeides och senare för monaden såsom andrajag, monaden i andratriaden. ”Esoteriskt liv” är möjligt, när medvetenhetsutvecklingen blivit det primära och tillvarons materiaspekt fått intaga andra plats.

³Hos sökare, aspiranter på lärjungaskapet, är förstajaget ett mycket ofullkomligt redskap för andrajaget. Deras största förtjänst är emellertid att de vilja låta förstajaget vara redskap. På högsta emotionalstadiet kan förstajaget bli ett s.k. helgon, och därmed har monaden tagit första steget på vägen till andrajaget. Såsom mentaljag kan individen sedan förvärva kausalmedvetenhet.

⁴Förstajaget blir till sist ett fulländat instrument för andrajaget och redskap även för ännu högre energier än andrajagets. Då kan förstajaget dels hjälpa dem som ännu ej blivit lärjungar till planethierarkien, dels – och detta är dess stora framtida uppgift – i sin tur bli en hierarki för monaderna i de tre lägsta naturrikerna och övervaka dessas medvetenhetsutveckling.

10.33 *Insikter till förstajagets hjälp*

¹Förstajaget är ofullkomligt, fullt av fel och brister. Annars vore det ett andrajag. Det hjälper oss icke att stirra på våra fel och gräma oss över begångna dumheter. Vi kan lära av dem i stället.

²Människan är icke obotligt ond. Men det ser så ut, emedan man har odlat hatet, dömt och fördömt, endast sett på fel och brister och därigenom förstärkt dessa tendenser. Hade man sökt upptäcka alla goda möjligheter, så skulle det ha sett annorlunda ut. Människan är delaktig i kosmiska totalmedvetenheten och har alltså förutsättningar att bli delaktig i kosmiska gudomligheten. Men hon måste göra något för det. Evolutionen betyder arbete på att bli bättre.

³Esoterikerna har fått mer än de behöver för att icke falla offer för livsokunnighetens spekulationer rörande världs- och livsåskådning. De har fått kunskap om väsentliga livslagarna för att själva kunna lösa sina egna livsproblem. Det är icke meningen att vi ska ha förhållningsregler för alla tänkbara livssituationer. Därmed bleve vi robotar. Vi utvecklas genom att lösa de livsproblem som hör till mänsklighetens uppgifter att lösa. Medvetenhetsutvecklingen är ingen tanklöshets process. Vi ska utveckla vårt förnuft och vår omdömesförmåga genom att tillämpa den kunskap om livslagarna vi fått. Envar har att själv lösa sina problem efter bästa förmåga. Det utesluter icke att vi analyserar våra individuella problem med en mera livserfaren. Men avgörande beslutet måste vi själva stå för, om vi vill eller icke. Vi har icke rätt att skylla på andra, en sak alltför många, alltför osjälvständiga tydligen icke insett.

⁴Vi ha fått tillräckligt med esoteriska fakta för att kunna få en riktig vision av tillvaron, av livets mening, bilda oss en förnuftig och ändamålsenlig världsåskådning; fler fakta än vi ha någon användning för, någonsin kunna tillämpa. Det förfelade spekulationsraseriet hindrar oss från att leva ett förnuftigt, tjänande liv. Vår ständiga fråga inför allsköns spekulationer borde vara "behöver vi veta detta för att leva?". Naturligtvis gäller denna frågeställning icke vetenskaplig forskning, som aldrig kan avgöra, om det tjänar något till. Den är hänvisad till att i stor utsträckning forska på måfå, och för den kan också negativa resultat vara av betydelse.

⁵Det finns två tendenser i människornas tänkande, båda lika fördärvliga: tendensen till lättrogenhet och tendensen till dogmatisering. Lättrogenheten medför godtagande av snart sagt vilka galenskaper som helst. Dogmatiseringen är medvetenhetsutvecklingens största hinder. Teologins dogmer är baserade på historiska skenfakta (vilka är falska). Filosofins dogmer är mentala felkonstruktioner, och ännu har filosoferna icke lyckats lösa något fundamentalt verklighetsproblem. Vetenskapens dogmer är dagens hypoteser, som utläres i skolor och på universitet såsom giltiga och alltför ofta blir bestämmande för en hel generations tänkesätt.

⁶Förstajaget har tre mål: att upptäcka enheten, att förvärva kunskap om verkligheten, att förvärva viljan att förverkliga. Det är med dessa insikter och förmågor vi kan bli dugliga redskap för planethierarkin (och bli lärjungar).

⁷"Ett är nödvändigt": den kunskap som möjliggör medvetenhetsutvecklingen och kan bidra till att påskynda den. Mänskligheten drunknar i ett hav av banaliteter, trivialiteter, för att icke tala om manin att samla på allt från livssynpunkt värdelöst, som endast samlar-illusionen ger ett illusionsvärde, så länge folk har intresse av att hålla dylik illusivitet vid liv.

⁸Vid alla val kan man göra sig frågorna: Gagnar detta min insikt, förståelse, kunskap, förmåga? Har jag tid för meningslöst tidsfördriv? Den det gör och handlar efter det bästa svaret, använder sin inkarnation på förnuftigt sätt.

⁹Det gäller att aldrig ge upp, att härda ut, att betrakta misslyckanden såsom nödvändiga lärdomar.

LA 2017-12-21.